

Kui jätkusuutlik on Eesti hüdrogeoloogiline bilanss?

Andres Marandi, Eesti Geoloogiateenistus (andres.marandi@egt.ee)

Eesti vanasõna: „Endine lõpeb pea, kui ep ole peäle saada“ näitab, et juba meie esivanemad said omal ajal aru bilansi põhitõest – kui midagi juurde ei tule, siis on varsti kõik otsas. Lihtne. Eesti veebilanssi on lihtne kujutada ning pikemat seletust selle võib lugeda näiteks Eesti geoloogi blogist: [Põhjavesi - meie tähtsaim maapõueressurss – Eesti geoloog](#). Vesi on looduses pidevas liikumises ja Eestis sajab keskmiselt u 1000 m³/s vett iga päev, millest umbes 8% (2,5 mld m³/a) imbub põhjavette. Eesti Statistikaameti (2023) andmetel kasutati 2020. a Eestis vett ~861 mln m³ aastas. Seega on Eestis võimalik põhjavett kasutada märkimisväärses koguses, kuid selle kasutamisel tuleb arvestada veemahuga, mis on looduses jätkuvalt taastuv. Kui hästi on aga meie veevarud tagatud tulevikus? Hetkel me teame, et vett on meil piisavalt, aga selle majandamise põhimõtted peavad olema teaduspõhised. Ja isegi kui me teame, et hetkel on meie veevarudega hea seis, siis peab ka 30 aasta pärast olema keegi, kes suudaks teaduspõhiselt põhjavee tarbevarusid hinnata. Kui inimene otsustab oma erialale truuks jääda, siis on tema viibeaeg süsteemis 30-40 aastat. Hetkel on meil aktiivseid hüdrogeolooge Eestis natuke üle 20. Aga mis saab 30 aasta pärast? Seega on jätkusuutliku teaduspõhise hüdrogeoloogilise bilansi hoidmiseks Eestis vaja pidevalt ka hüdrogeolooge kasvatada, sest „*kui poliitikas on midagi õigesti tehtud, siis peab see ka õige tunduma, aga kui teaduses midagi õige tundub, siis peab see ka õigesti tehtud olema*“.